

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ : การเปรียบเทียบความสุขและประสิทธิผลในการทำงานของ
ข้าราชการกระทรวงศึกษาธิการที่มีจริยธรรมในการทำงาน และ
การกำกักับการแสดงออกของตนแตกต่างกัน

ชื่อผู้เขียน : นางสาวสุนันทา ศรีดากุล

ชื่อปริญญา : วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชา : จิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ

ปีการศึกษา : 2546

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ :

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุวิไล เรียงวัฒนสุข ประธานกรรมการ
2. รองศาสตราจารย์มุกดา ศรีรงค์
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ร.ท. จูรัชัย หงษ์ยันตรชัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ คือ เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลในการทำงานและ
ความสุขของข้าราชการกระทรวงศึกษาธิการที่มีปัจจัยทางชีวสังคม จริยธรรมในการ
ทำงาน และการกำกักับการแสดงออกของตนแตกต่างกัน เพื่อศึกษาปฏิสัมพันธ์ระหว่าง
จริยธรรมในการทำงานและการกำกักับการแสดงออกของตนที่ส่งผลต่อประสิทธิผลใน
การทำงาน และเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างจริยธรรมในการทำงาน การกำกักับการ
แสดงออกของตน จริยธรรมในการทำงาน และการกำกักับการแสดงออกของตน

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษานี้เป็นข้าราชการกระทรวงศึกษาธิการ ที่ปฏิบัติงาน
อยู่ในหน่วยงานต่าง ๆ ของกระทรวงศึกษาธิการ ณ ถนนราชดำเนินนอก ซึ่งได้รับการ
สุ่มแบบแบ่งชั้น จำนวน 330 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามลักษณะ
ปัจจัยทางชีวสังคม คัดนี้ชี้วัดความสุขของคนไทย แบบวัดประสิทธิผลในการทำงาน
แบบวัดการกำกักับการแสดงออกของตน และแบบวัดจริยธรรมในการทำงาน วิเคราะห์
ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ คำนวณหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ทดสอบสมมติฐานด้วย t-test การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว การวิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง และการวิเคราะห์เชิงสหสัมพันธ์

ผลการวิจัย มีดังต่อไปนี้ (1) ข้าราชการที่มีปัจจัยทางชีวสังคมในด้านอายุงาน สถานภาพสมรส การศึกษา และรายได้ต่างกันมีประสิทธิผลในการทำงานต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยข้าราชการที่มีอายุงานมาก สถานภาพสมรสแล้ว การศึกษาสูง และรายได้สูงมีประสิทธิผลในการทำงานสูงกว่าข้าราชการที่มีอายุงานน้อย การศึกษาค่ำและรายได้น้อย (2) ข้าราชการที่มีปัจจัยทางชีวสังคมในด้านอายุงานและระดับการศึกษาต่างกันมีความสุขต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยข้าราชการที่มีอายุงานมากและมีระดับการศึกษาสูง มีความสุขมากกว่าข้าราชการที่มีอายุงานน้อยและระดับการศึกษาค่ำ (3) ข้าราชการที่มีจริยธรรมในการทำงานสูง จะมีประสิทธิผลในการทำงานสูงกว่า และมีความสุขมากกว่า ข้าราชการที่มีจริยธรรมในการทำงานต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (4) ข้าราชการที่มีการกำกักับการแสดงออกของตนสูง จะมีประสิทธิผลในการทำงานสูงกว่า และมีความสุขมากกว่า ข้าราชการที่มีการกำกักับการแสดงออกของตนต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (5) จริยธรรมในการทำงาน การกำกักับการแสดงออกของตน ประสิทธิผลในการทำงาน และความสุขมีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิจัยครั้งนี้สามารถนำไปเป็นข้อมูลในการหาแนวทางและพัฒนาบุคลากร รวมถึงการปรับปรุงแก้ไขให้ข้าราชการมีจริยธรรมในการทำงาน และการกำกักับการแสดงออกที่เหมาะสม เพื่อก่อให้เกิดพฤติกรรมที่พึงประสงค์ ซึ่งจะเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการทำงานให้สูงขึ้น ทั้งนี้เพื่อผลประโยชน์โดยรวมของประเทศชาติ

The purposes of the study were to compare happiness and performance effectiveness of the Ministry of Education's officials who were different in work ethics, self-monitoring and biosocial factors, to examine the interaction effects between work ethics and self-monitoring on performance effectiveness and to examine the relationships between work ethics, self-monitoring, happiness and performance effectiveness.

A sample of 330 the Ministry of education's officials selected by stratified random sampling method participated in the study by answering a questionnaire composed of five sections: biosocial factors, happiness indicator, performance effective, self-monitoring and work ethics.

Computer program was used for data analysis: percentage, arithmetic means, standard deviation, t-test, one way analysis of variance, two way analysis of variance, and Pearson's product moment correlation coefficient.

The research findings were: (1) the Ministry of education's officials who were different in biosocial factors: work experience, education level, status and income had significantly different performance effectiveness at the 0.05 level ($\alpha=.05$). (2) the Ministry of education's officials who were different in biosocial factors: work experience and education level had significantly different happiness at the 0.05 level ($\alpha=.05$). (3) the Ministry of education's officials whose score highly on work ethics had better performance effectiveness and happier than officials who had low score ($\alpha=.05$). (4) the Ministry of education's officials who scored highly on self-monitoring had statistically better performance effectiveness and happier than low score officials did at the 0.05 level ($\alpha=.05$). and (5) there were significantly positive correlation between work ethics, self-monitoring, happiness and performance effectiveness at the 0.05 level ($\alpha=.05$).

The result can be utilized as fundamental data to provide professional development including encouraging officials to process more ethics and proper manner in the workplace. It will result in desired behavior creation to increases highly effectiveness and efficient in workplace, and the nation at last.